पतितानि । अतोऽहं ब्रवीमि विद्वानेवोपदेष्टव्य इत्यादि । राजाह । ततस्ततः । दीर्घमुखः कथयति । ततः कोपात् पक्षिभिरुक्तं । केनासौ तव राजहंसः कृतो राजा । ततो मयाप्युपजातकोपेनोक्तं । अयं ते मयूरः केन राजा कृतः । एतच्छ्रुत्वा ते मां हन्तुमुद्यताः । ततो मयापि स्वविक्रमो दर्शितः ।

5 यतः । अन्यदा भूषणं पुंसः क्षमा लज्जेव योषितः ।
पराक्रमः परिभवे वैयात्यं सुरतेष्विव ॥ ७ ॥

राजा विहस्योवाच । आत्मनश्च परेषां च यः समीक्ष्य बलाबलं ।
अन्तरं नैव जानाति स तिरस्क्रियतेऽरिभिः ॥ ८ ॥

अन्यच्च । सुचिरं हि चरन् नित्यं क्षेत्रे शस्यमबुद्धिमान् ।
10 द्वीपिचर्मपरिछन्नो वाग्दोषाद्गर्दभो हतः ॥ ९ ॥

Fab. III. वकः पृच्छति कथमेतत् । राजा कथयति । अस्ति हस्तिनापुरे कर्पूरविलासो नाम रजकः । तस्य गर्दभोऽतिभारवाहाद्दुर्बलो मुमूर्षुरिवाभवत् । ततस्तेन रजकेनासौ व्याघ्रचर्मणा प्रच्छाद्यारण्यसंनिधाने शस्यक्षेत्रमध्ये नियुक्तः । ततो दूरात् तमवलोक्य व्याघ्रबुद्ध्या क्षेत्रपतयः सत्वरं पलायन्ते । स च सुखेन

15 शस्यं चरति । अथ केनापि शस्यरक्षकेण धूषरकम्बलकृततनुत्राणेन धनुः सज्जीकृत्यानतकायेनैकान्ते स्थितं । तं च दूराद्दृष्ट्वा गर्दभः पुष्टाङ्गो जातबलो गर्दभीयमिति मत्वा शब्दं कुर्वाणस्तदभिमुखं धावति । ततस्तेन रक्षकेण गर्दभोऽयमिति ज्ञात्वा लीलया व्यापादितः । अतोऽहं ब्रवीमि सुचिरं हि चरन् नित्यमित्यादि । राजाह ततस्ततः । दीर्घमुखो ब्रूते । पश्चात् तैः पक्षि-

20 भिरुक्तं । अरे पाप दुष्टवक अस्माकं स्वामिनमधिक्षिपसि तन्न क्षन्तव्यमिदानीमस्माभिः । इत्युक्त्वा सर्वे मां चञ्चुभिर्हत्वा सकोपा ऊचुः । पश्य रे मूर्ख तव राजहंसः सर्वथा मृडः । तस्य राज्येऽधिकार एव नास्ति । यत एकान्ततो